

РЕШЕНИЕ

№ 3342

гр. София, 28.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 28.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Марияна Къскатийска, като разгледа дело номер **5373** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „М.-Д. О. Г. А. Д. за П. П. АЕ”, Г, чрез А. Е. К. срещу решение № 514/09.06.2010 г. на Д. на А. М., с което е отказан достъп до обществена информация, изискана от дружеството-жалбоподател.

В жалбата са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон и с целта на закона. Твърди се, че административният орган не е преценил наличието на надделяващ обществен интерес в случая, поради което е налице хипотезата на чл. 31, ал. 5, пр. 2 от ЗДОИ и не е било необходимо съгласието на третите лица. В противоречие с целта на закона ответникът не е осигурил прозрачност в дейността на администрацията. Жалбоподателят моли съда да отмени оспореното решение и да върне преписката с указания за правилното прилагане на ЗДОИ. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от А. К., която поддържа изложените в жалбата аргументи, представя писмена защита, съдържаща аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответната страна - Директорът на А. М., чрез процесуалния представител юрисконсулт Е Е, оспорва жалбата и изразява становище за неоснователност, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения за законосъобразност на оспореното решение излага в писмени бележки по делото.

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

Със заявление за достъп до информация вх. № ЗДОИ/6/13.05.2010г., по описа на А. М., „М.-Д. О. Г. А. Д. за П. П. АЕ” е поискало достъп до обществена информация относно обстоятелството дали са налице начислени от А. М. и дължими, но неплатени суми за акцизи от юридически лица, изчерпателно изброени в приложение към заявлението, в качеството им на данъчнозадължени лица по Закона за акцизите и данъчните складове. Видно от приложено по делото писмо рег. № ЗДОИ/6/28.05.2010 г. във връзка с подаденото заявление вх. № ЗДОИ/6/13.05.2010г. директорът на А. М. е уведомил А. К., пълномощник на „М.-Д. О. Г. А. Д. за П. П. АЕ”, че исканата обществена информация се отнася до трети лица и за предоставянето и е необходимо тяхното изрично писмено съгласие. На основание чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ срокът за разглеждане на заявлението е удължен с 14 дни.

С оспореното в настоящото производство решение № 514/09.06.2010 г. на Д. на А. М. е отказан достъп до обществена информация, поискана от дружеството-жалбоподател със заявление за достъп до информация вх. № ЗДОИ/6/13.05.2010г. Административният орган е приел, че търсената информация е обществена по смисъла на ЗДОИ, но засяга интересите на трети лица, които след отправено запитване не са дали изричното си писмено съгласие за предоставяне на обществената информация. Това обстоятелство представлява основание за отказ съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства, в т.ч. и 13 броя писмени уведомления от Д. на АМ до юридическите лица, описани в приложението към заявлението за достъп до обществена информация, ведно със заверени копия от пощенски пликове, с поставено пощенско клеймо, удостоверяващо изпращането им по пощата. Видно от писмата, всичките с идентично съдържание, директорът на АМ е уведомил управителите на дружествата за постъпило заявление за достъп до обществена информация и е поискал изричното им писмено съгласие за предоставяне на обществена информация, отнасяща се до съответното Д. за наличието на начислени и дължими суми за акцизи. Видно от приложено с преписката по делото уведомително писмо от управителя на „Сакса” ООД вх. № 047-1125/08.06.2010г. по описа на А. М., изрично е отказано предоставянето на информация по посоченото заявление отнасяща се до дружеството.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По делото не са представени доказателства за връчване на оспореното решение на жалбоподателя, но предвид подаването на жалбата чрез ответния административен орган на 22.06.2010 г. - в 14-дневен срок от датата на издаване на административния акт, то същата се явява подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК вр. чл. 166, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган – директорът на А. М., който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ и в предвидената от закона форма – чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ.

При издаване на решение № 514/09.06.2010 г. не са допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила. Ответният административен орган е спазил изискването на чл. 38 от ЗДОИ като в оспореното решение е посочил правното и фактическо основание за отказ за предоставяне на обществена информация.

Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република Б и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Търсената от дружеството – жалбоподател информация, предмет на оспорения отказ, представлява обществена информация, създадена и съхранявана от Д. на А. М., в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на изричния отказ. Със заявлението е поискан достъп до обществена информация относно начислени от А. М. задължения за акциз по Закона за акцизите и данъчните складове на конкретно посочени юридически лица. В чл. 37, ал. 1 са изчерпателно изброени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, като в т. 2 от цитираната разпоредба предвиденото основание за отказ е: достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В случая се иска достъп до информация относно дължим акциз от трети лица, определен от ответника по реда на ЗАДС, поради което е безспорно обстоятелството, че исканата информация засяга интересите на трети лица, което не се оспорва и от жалбоподателя. От представените от ответника доказателства, с оглед разпределението на доказателствената тежест, се установява, че е поискано изричното писмено съгласие за предоставяне на информацията от третите лица, чийто интереси се засягат от достъпа. Не са налице данни изрично писмено съгласие да е изразено от което и да е от тринадесетте дружества, до които се отнася търсената информация. С писмо вх. № 047-1125/08.06.2010г. по описа на А. М., управителят на „Сакса” ООД изрично е отказал предоставянето на информация по посоченото заявление отнасяща се до дружеството. Поради това, настоящият съдебен състав, намира че в случая е налице хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, поради което административният орган законосъобразно е отказал достъп до исканата обществена информация. Следва да се извърши преценка, доколко в случая е налице отрицателната предпоставка, изключваща приложението на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ – наличие на надделяващ обществен интерес. В § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ се съдържа легална дефиниция, според която "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Въпреки, че твърди именно наличието на надделяващ обществен интерес, поради който административният орган следвало да предостави достъп до исканата информация, както в заявлението, но така също и хода на съдебното производство жалбоподателят не сочи конкретни данни за наличие на надделяващ обществен интерес. С оглед представените по делото

доказателства, съдът намира, че в случая не са налице данни за наличие на някое от обстоятелствата – не се твърди, че се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт и/ или повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект, за да се приеме, че в случая е налице надделяващ обществен интерес, който да обосновава предоставяне на достъп до обществена информация, която се отнася до трети лица и не налице изричното им съгласие за предоставянето и.

По изложените съображения, оспореното решение № 514/09.06.2010 г. на Д. на А. М. е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Д. на А. М. сума в размер на 150 лева, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд С. – град, I отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „М.-Д. О. Г. А. Д. за П. П. АЕ”, Г срещу решение № 514/09.06.2010 г. на Д. на А. М..

ОСЪЖДА жалбоподателя „М.-Д. О. Г. А. Д. за П. П. АЕ”, Г да заплати на ответника Д. на А. М. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: